

Св. Димитрія, молебень и водосвѣтъ; вижда се впрочемъ при това, и ясно се разумѣва, че грѣцкитѣ владици, Търновски Митрополити, сж узнали за народнитѣ чувства и побудителни причини, спорядъ които се е отслужвалъ молебень, или можи слѣдъ време, само водосвѣтъ въ Церквата Св. Димитрія; тѣ сж слѣдователно коварно явили за това на Турскія Търновски Валія, който трѣба и да е незабавно заповѣдалъ: „да се развали тая църква, за да не могатъ вече Българитѣ, т. е. Търновчанитѣ, да отслужватъ въ нея такивато молебни и водосвѣти, чрезъ които се напомня на Българитѣ: „*Че въ тая църква се е вѣнчалъ Аспънъ I за Български царь, че Св. Димитрій-комуто е посвятена тая църква, е спомогналъ на Българитѣ да се освободятъ отъ грѣцкото владичество, и че слѣдователно той можи негли да имъ помогни за да се освободятъ и отъ турското владичество* и проч. и проч.“ Това ако не сж мислили, или не сж се досѣщали Турцитѣ, то грѣцкитѣ тукашни Митрополити, Протосингели и Архидіакони, и даже Българскитѣ изверги и предатели, имъ сж това напомняли, и — сж ги негли подстрекавали: за да сжсинятъ церквата Св. Димитрія въ Търново:—единственія Божественъ корабъ, на който всичкія Български народъ възлагалъ своитѣ сладки надежди, завардени и подкрѣпiani у него по преданіе отъ родъ въ родъ: „че тоя корабъ ще сждѣйствува за да се спасятъ и освободятъ Българитѣ отъ Турското владичество. . .“ — Тукъ трѣба впрочемъ да прибавимъ, че и днесъ има Български народъ, който пжшка подъ немилостивія и мжчителскія турски яремъ; и тоя народъ сж бѣднитѣ и злочеститѣ наши братія Македонцитѣ! и ніе сме увѣрени и напжлно убѣдени, че и тѣ трѣба да възлагатъ своитѣ спасителни надежди на Св. Димитрія Солунски. —

Спорядъ всяка вѣроятность се вижда, че церквата Св. Димитрія е была развалена на скоро слѣдъ привземаньето на гр. Велико Търново; впрочемъ—можи и навѣрно да се кажи, че тая църква се е завардила цѣла дълго време слѣдъ привземаньето на